

[Helge Madsen.]

tiet, som således har formålet på en fornuftig måde at tolke bestemmelsen om at sandsynliggøre rigtigheden.

Med hensyn til § 8 i lovforslaget om udlændinge havde jeg egentlig ønsket, at man var nået frem til at sikre udlændinge, som er ankommet her til landet, en lige så stor retssikkerhed, som grundlovens § 78 giver danske statsborgere, nemlig, at en anholdt inden 24 timer skal stilles for en dommer. Her er der imidlertid ikke tale om anholdelse, men om det, man kalder administrativ tilbageholdelse, som også for danske statsborgere kan udstrækkes betydelig længere. Vi kommer så ind på et område, hvor heller ikke danske statsborgeres stilling indtil videre efter min mening er fuldt betryggende, og det virker på mig lidt ejendommeligt, at forbrydere skal have sikkerhed for at blive stillet for en dommer inden 24 timer, men at man, når det drejer sig om folk, som ikke er forbrydere, eventuelt kan hensætte dem i længere tid.

Der er i ændringsforslag nr. 5 til § 8 indsat en sikkerhedsbestemmelse for den fremmede, idet han skal underrettes om sin adgang til at begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse indbragt for retten. Vi drøftede udtrykket „at begære“, og juristerne fortalte os, at det betød at forlange. For almindelige mennesker indeholder „at begære“ vel egentlig ikke mere end et ønske, men jeg er godt tilfreds med juristernes udsagn herom.

Med hensyn til § 24, der går ud på, at ingen har krav på oplysninger, forstår jeg vel, at man under hensyn til, at der kan være tale om internationale forhold, hvor det vil være særdeles uheldigt, hvis der skal gives oplysninger, kan ønske at have en paragraf at henvise til, så at man kan sige, at ingen har ret til at få disse oplysninger; men jeg forstår bemærkningerne i betænkningen således, at den højtærede minister er enig i, at det skal være undtagelsen, at man ikke giver oplysningerne.

Inden jeg forlader forslaget til udlændingslov, vil jeg spørge om ikke de rettelser i paragrafnumrene, som vi var enige om skulle foretages, og som vi har anført i det foreliggende ændringsforslag, rent teknisk skulle foretages i lovforslaget, ellers skal vi vel have et ændringsforslag til tredje behandling for at give paragrafferne de rigtige numre.

Med hensyn til forslaget til paslov har jeg tidligere fremhævet, at formuleringen af § 1 muliggør, at der ikke kræves pas, og jeg kan tiltræde bemærkningerne fra en ordfører om, at man ikke fremtidig skal indgive ansøgning om pas. Her kunne man måske med

juristernes fortolkning af ordet netop bruge udtrykket „begæring“.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg at stemme for de to foreliggende lovforslag.

Edel Saunte: Som det vil være den højtærede justitsminister bekendt, har jeg personlig næret stor betænkelighed ved de to lovforslags bestemmelser om, at overtrædelsessager vedrørende lovene skal behandles som politisager. Det forekommer mig, at disse sager er af så stor betydning dels for de danske borgere, dels for udlændinge, at det vil være rimeligt at behandle dem i den almindeligste af retsplejens former. Imidlertid har jeg bøjet mig for det argument, at det vil være vanskeligt at nå at gennemføre sagerne på den måde, og fordi ministeren mente, det ville være rimeligt, at sagerne blev behandlet som politisager. Jeg skal dog tillade mig at henstille det til den højtærede justitsminister nøje at følge udviklingen i praksis med hensyn til disse sager. Det kan jo ikke skjules, at på grund af det store arbejdspress, der er i visse politisagsafdelinger, er sagernes behandling ikke helt tilfredsstillende for borgerne, og det ville være højst uheldigt efter min opfattelse, om disse meget vigtige sager ikke skulle blive behandlet grundigt og således, at den enkelte borger føler sig helt overbevist om, at hans sag er behandlet helt tilfredsstillende.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke partiernes ærede ordførere og det ærede medlem fru Edel Saunte for de bemærkninger, de har fremsat, og jeg vil takke udvalget for det grundige arbejde, det har udført med disse to lovforslag.

Til det ærede medlem hr. V. Hauchs udtalelser har jeg ikke mange bemærkninger. Vedrørende bestemmelsen i betænkningen ad § 8, stk. 1, om, at jeg er indforstået med, at det administrativt skal fastslås, at politiet skal underrette den, der hensættes under bevogtning, om, at han har adgang til at sætte sig i forbindelse med sit lands herværende diplomatiske eller konsulære repræsentanter, skal jeg kun bemærke, at denne regel er, hvad man faktisk følger i øjeblikket, og det vil ikke volde nogen som helst vanskelighed at gentage den overfor politimyndighederne.

Forsåvidt angår det ærede medlems bemærkning vedrørende § 12 om simplificering af anmeldelsesblanketten, skal jeg kun oplyse, at vi allerede har en sag derom i justitsministeriet, og vi afventer blot vedtagelsen af disse lovforslag for at kunne lægge endelig hånd på værket.